

Dešimtoji tautinių šokių šventė

Dalyvavo beveik 2000 šokėjų iš JAV, Kanados, Argentinos, Brazilijos ir Lietuvos. Čikagos koliziejuje "Rosemont Horizon", kuriame yra 18.000 vietų žiūrovams, matėsi jų tikrai 6000. Tai nelaukta staigmena – pritrūkom ne šokėjų, o žiūrovų tokio plataus masto renginiui

G. BREICHMANIENĖ

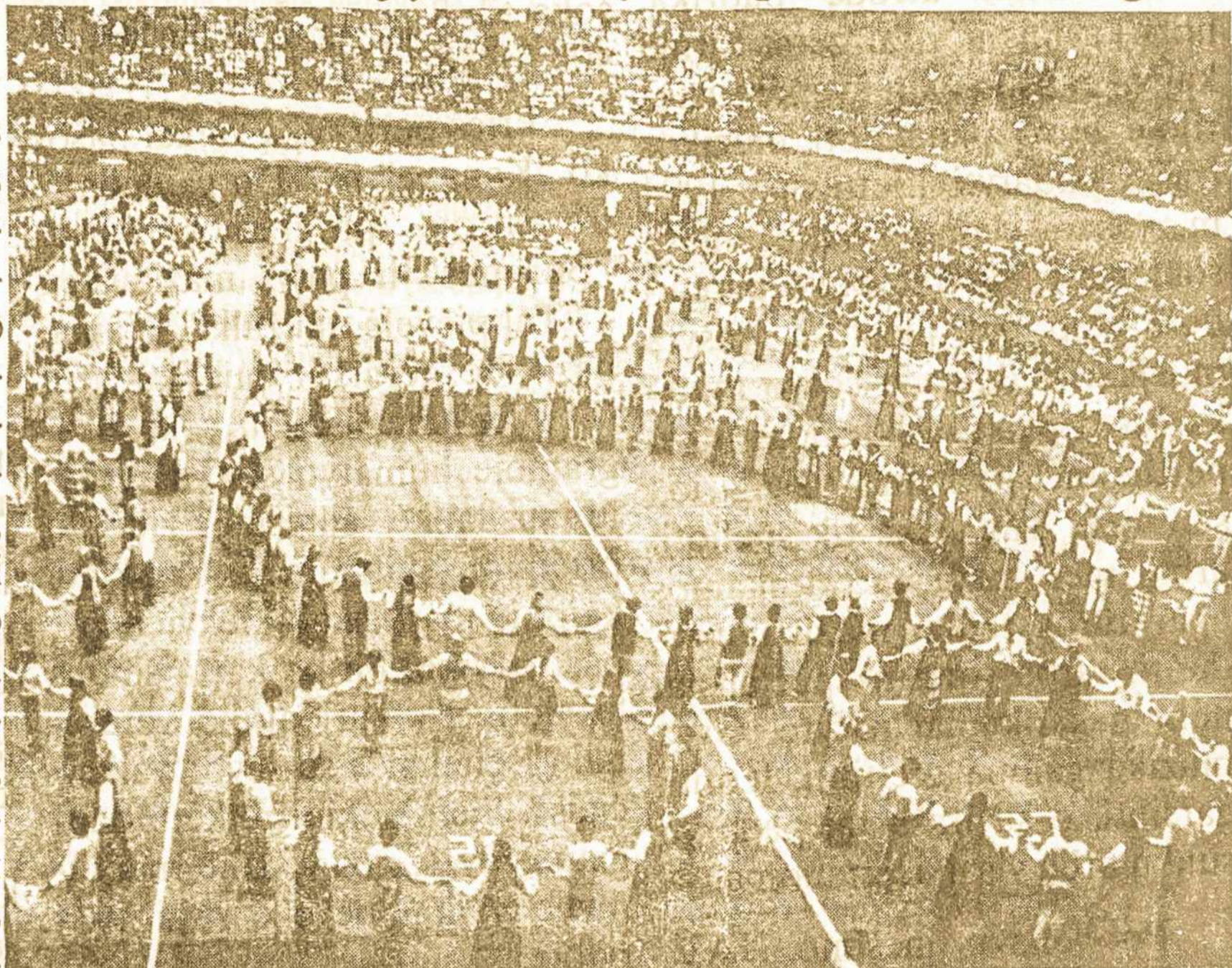
1996 m. liepos 4-7 dienomis didelis modernus viešbutis "Hyatt Regency O'Hare" Čikagos priemiestyje Rosemont pasidarė lietuviškas. Vos įėjus pro duris, svečius pasitiko JAV lietuvių bendruomenės informacijos stalas, o čia pat buvo išsidėstę ir kiti informacijos centrai, mūgė, meno paroda, suvenyrai ir kita. Visi erdvaus viešbučio kambariai buvo užimti šokėjų arba jų tėvų, suvažiavusių į Dešimtąją tautinių šokių šventę, kuri turėjo įvykti liepos 6 netoliese esančiame "Rosemont Horizon" koliziejuje. Viešbutis yra patogioje vietoje, netoli orauosčio ir "Rosemont Horizon". Net ir dalis čikagiečių, kurie nenorėjo nuolatos keliauti iš Čikagos, apsigyveno viešbutyje. Čia taip pat įvyko mokytojų pagerbimo vakarienė ir didysis pabaigtuvių pokylis.

Transportacija

Šventei rengti komitetą reikia pagirti už tokį tvarkingą ir greitą šokėjų pervežimą iš vienos vietos į kitą. Tai sutaupė daug laiko ir jėgų programos dalyviams, o ir čikagiečiams, kurie tik pareiškė norą, transportacija buvo parūpinta. Autobusai visados pasirengę laukė.

Šokių šventė

Po sunkių, ilgų ir varginan-



Ispūdingas vaizdas iš dešimtosios tautinių šokių šventės Čikagoje

čių repeticijų ketvirtadienį ir penktadienį, jau nuo ankstyvo ryto "Hyatt" viešbučio gyventojai pasipuošė tautiniais drabužiais, nes šventė turėjo prasidėti šeštadienį, 1 v.p.p., o apie 2000 šokėjų pervežimas užėmė nemažai laiko.

Prieš šventės pradžią ten pat "Rosemont Horizon" patalpose buvo suruoštas priėmimas kviestiems garbės svečiams. Ten buvo galima susitikti įvairių valstybių ambasadorius, lietuvių bendruomenės veikėjus, buvusių švenčių rengėjų komiteto pirmininkus, meninės dalies vadovus ir daugelį kitų žinomų asmenų. Iš Lietuvos buvo atvykęs Kultūros ministeris J. Nekro-

šius ir iš Otavos J. Paslauskas – Lietuvos respublikos laikinasis reikalų patikėtinis Kanadai. Taip pat matėsi choreografų iš Lietuvos, kurie domisi mūsų šventėmis.

Nuaidėjus dešimčiai varpų dūžių, prasidėjo paradas. Ilgam garbės svečių būriui nusitęsiam per visą koliziejų, įžygiavus ir pristatius Lietuvos krepšinio rinktinę, kuri dalyvaus olimpiadoje Atlantoje, prasidėjo šokėjų paradas. Ši šventė jubiliejinė, tad visi norėjo pasitemti, pasirodyti kuo žvaliau, kuo patraukliau. Čia didžiausias kliuvinys buvo muzika. Kartais muzikos visai nesigirdėjo arba labai silpnai girdėjosi, suna buvo pa-

SENIARIO MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$.15,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$.25,00
 Užuožautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$.2,00
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
 Pajamde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Inácio 671 - Vila Zelina
 03142-001 SÃO PAULO - SP. - BRASIL
 Direktor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial - Fone: 63-5975

Atskiro numerio kaina R\$.0,50
 1 P. Amerika oro paštu: 45 Dol.
 1 tolimus kraštus 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS R\$.20,00

gauti ir išlaikyti taktą, tad ir eisena kartais atrodė padrika, nors kartais ir visai gera. Pirmą kartą mūsų šokių švenčių istorijoje buvo panaudoti muzikos įrašai padaryti Lietuvoje. 1994 m. vasarą dainų šventės metu šokiams Lietuvoje buvo panaudota taip pat juostose įrašyta muzika. Ir daina ir šokio muzika buvo garsi, aiški, nors buvo perduota dideliame "Žalgirio" stadione. Tad lieka tik spėlioti: arba mes neturime tinkamos aparatūros tokiai muzikai perduoti, arba mūsų specialistai nėra pakankamai patyrę. Gyvą muziką galima greitinti, lėtinti, garsinti, o su įrašu tai padaryti sunku arba visai neįmanoma.

Po vėliavų įnešimo, JAV, Kanados ir Lietuvos himnų ir atidarymo žodžio JAV lietuvių bendruomenės pirm. R. Narušienės ir šventei rengti komiteto pirmininkės Jūratės Budrienės, prasidėjo šventės programa, kuri vyko kaip vyriausios meninės dalies vadovės Violetos Fabionovich buvo išplanuota; o ir muzika, rodos, buvo garsesnė. Jeigu iš vakar dienos repeticijos atrodė, kad programa turi nereikalingų pauzių, tai dabar eilinis žiūrovas jų nematė. Prieš pertrauką sušoktas "Malūnas" išėjo gerai ir buvo gražiai išplanuotas. Tai pakėlė tiek žiūrovų, tiek šokėjų nuotaiką. Be reikalo buvo pridėtas ilgai išstėtas išėjimas iš aikštės. Po gerai atlikto "Malūno" reikėjo greitai palikti

aikštę. Toks išėjimas gražus, kai šoka tik 8 poros, bet ne beveik 400 šokėjų.

Prieš pertrauką vaikai pašoko "Kanapę" ir "Du gaideliai", o antroje programos dalyje "Būrimus" ir patys mažiausieji - "Tai pievelė, tai žalia". Vaikai pasirodė gerai, ir publika juos šiltai priėmė. Toliau sekė programoje numatyti šokiai. Vieni jų susilaukė šiltesnio žiūrovų priėmimo, kiti praėjo blankiau, kaip ir paprastai kiekviename pasirodyme. Pirmą kartą šoktas "Kalatinis", kurį atliko veteranai ("seneliai") su savo "vaikaičiais". Šiam šokiui reikėtų daugiau erdvės, nes visame margumyne vaikai beveik visai prapuolė.

Programa baigta bendru "Suktiniu". Kai visi programos dalyviai sustojo, jie padengė

gana tirštai šokamą grindų paviršių. Šokėjų entuziazmas buvo lauktas, didelis ir užtarnautas, kaip paprastai būna po gerai atlikto darbo. Apsižvalgiau aplinkui - koliziejaus sėdimų buvo tik trečdalis tebuvo užpildyti. Tai kur gi Čikagos publikai? Vėliau rengėjai ir neslėpė, kad tik apie 6000 bilietų parduoti, tai daugiau ne čikagiškiams, juk tai sukaktuvinė šventė. Tada pasisėdėjau su žiūrovais ir pasisėdėjau su simenu, kad IV šventėje negalima jame sutalpinti žiūrovų ir turtininkų jame 2000 stovinčių. Tada buvau kalbama, kad buvo 14.000 žiūrovų).

Šokėjai stovėjo, kol Kanados KLB krašto valdybos pirm. A. Vaičiūnas tarė uždaramą žodį, apdovanojo gėlėmis šventės vadovę V. Fabionovich ir rengėjų komiteto pirm. J. Budrienę. Po to sekė dvi dainos "Lietuva" ir "Lietuva brangi". Taip norėjosi, kad salė ir vėl subanguotų šokiu, bet dauguma jau pradėjo skirstytis ir tik paskutiniai likusieji vedami Pano vėžio "Grandinėlės", spontaniškai pradėjo šokti kaip kam į galvą atėjo. Išeinantys žiūrovai dar sustojo ir džiaugėsi kartu su jaunimu. Programą gražiai lietuvių kalba pranešinėjo Audra Budrytė. (Bus daugiau)



S. Paulo šokių ansamblis "NEMUNAS" dalyvauja tautinių šokių šventėje Nuotr. Klaudijaus Kupstaičio

LIETUVOJE

Juozas Žygas

LIETUVIS NĖRA ŠEIMININKAS SAVAME KRAŠTE

Nėra jokia paslaptis, kad Vilniaus krašte lenkinimas dar tebevyksta. Kol bent vienas lietuviškos šeimos vaikas yra priverstas lankyti lenkišką mokyklą, kadangi nėra lietuviškos, tai lenkinimas tebevyksta. Lenkai per 19 metų sugebėjo Seinų kraštą beveik sulenkinti. Reikėtų neužmiršti, kad 1918-19 m. lietuviškas centras buvo ne Vilniuje ir ne Kaune, bet Seinuose. Taip pat lenkinimas vyko Punske, Švenčionių ir kitose beveik grynai lietuviškose apylinkėse, kurias irgi pavyko smarkiai sulenkinti.

O lietuviai per 55 metus dar nesugebėjo beveik nieko padaryti. Pasigyrimas, kad Vilnius jau yra beveik lietuviškas, yra gana nerimtas ir tuščias. Gal būt nė vienas aplenkintas lietuvis dar nebuvo atgal sugražintas. Bažnyčiose kabo Lenkijos vėliavos. Vietiniai gyventojai ir jų kunigai, kurių dalis yra iš Lenkijos atvykusių, už Lenkiją dar tebesimeldžia. Tad apie kokį atlietuvinimą galima kalbėti? O kad į Vilnių suplūdo iš visos Lietuvos žmonės, tai visai nerodo valdžios atlietuvinimo pastangų. Sakykime, jeigu sąlygos pasikeistų, tai gal vėl būtų taip, kaip 1944 metais.

Žinoma, kuomet valdžioje nėra lietuviškai galvojančių žmonių, tuomet jiems tik svetimtaučiai terūpi. Todėl visai nenuostabu, kad jie tautinės mažumų įstatymą projektuoja, kuris lietuviams beveik jokių teisių nebepalikytų. Norint tautybių įstatymus rengti, pirmiausia reikėtų susipažinti su prieškariniais lenkų įstatymais ir tuo, kaip juos praktiškai pritaikė vaivada L. Bocianskis. Net už mokymą lietuviškai namuose, samsant daraktorių, griežtai bausdavo. Tie, kurie nėra susipažinę su buvusiais Lenkijos įstatymais, neturėtų bandyti naujų rašyti. Iki karinės Lenkijos įstatymai lietuvių ir kitas tautines mažumas per prievartą ir net žudymus lenkino.

Būtų labai reikalinga tautines mažumas liečiančias tuometinės Lenkijos įstatymus išversti į anglų ir lietuvių kalbas, kad jie būtų visuomenei žinomi. O tiems, kurie garsiai kalba apie tautinių mažumų teises, duoti susipažinti,

kokias teises lenkų valstybė davė kitiems. Dabar kuriami įstatymai turėtų daugiau globoti tuos, kurie buvo persekiojami.

Lenkinimas daugiausiai plito per bažnyčias ir klebonijas: "Vysk. A. Baranauskas buvo pakviestas R. Jalbzykowski į Seinų seminariją dėstyti lotynų ir lenkų kalbas (...) Jis paėmė į savo rankas Blaževičių ir, iš dalies, kurį laiką vyskupijos valdytoją prelatą J. Antanavičių. Pirmiausia jis pertvarkė seminarijos mokslo programą, įvesdamas lenkų kalbą į visus kursus (iki jo buvo pirmuose dviejuose). Mat iki tol Seinų seminarija buvo laikoma beveik lietuviška. (...) Pačių lenkų prisipažinimu, jei Seinaiteko ne lietuviams, o lenkams, tai yra nuopelnas jo 16-kos metų veiklos" (L.E. IX t., psl. 267).

"Jauni lenkai kunigai R. Jalbzykowski buvo siunčiami į pakraštines šiek tiek aplenkėjusias lietuvių parapijas. Tos akcijos dėka tokios dar gana lietuviškos parapijos kaip Vižainis, Smalėnai, Punkskas, Seinai, Beržininkai ir dalis Lūbavo buvo prie Lenkijos priskirtos". ("AIDAI" 1962 Nr. 4 psl. 165). Už tuos ar kitus nuopelnus jis 1926 metų birželio 24 d. buvo pakeltas Vilniaus arkivyskupu. Kuomet Lietuva atgavo Vilnių, pakeliant trispalvę Gedimino kalne, saliuota patrankų sūviais. Tačiau arkivyskupo paliepinimu senojoje Lietuvos sostinėje tylėjo bažnyčių varpai. Nepaisant to,

Lietuva jam mokėjo ministerio kategorijos algą. O dabar ir vėl Vilniaus kurija, sekdamas Jalbzykowski pavyzdžiu, iš Lenkijos kunigus ir vienuolius į Vilnijos pakraščius siunčia.

RAŠO IŠ LIETUVOS

Džiaugiuosi galėdamas sekti lietuvių kolonijos gyvenimą ir gyvavimą per man dar prisiunčiamą MŪSŲ LIETUVA, už ką ir nuoširdžiai dėkoju. Iš savo pusės turėčiau taip pat daug ką parašyti, tik kad... besuspėju. Juk "Alytaus saležiečiai" esame tik dviese – Marija Krikščionių Pagalba ir kun. Pr. Gavėnas. Ir dirbame kartu. Aišku, Jinai... šimteriopai daugiau, negu aš. O gal teisingiau: VISKĄ DARO MARIJA, o aš – tik tai kuklulis Jos tarpininkas.

Ir dirbame abudu šiuo, vos devynerių metų Jonukui Bosko Marijos nurodytu tikslu: auklėti jaunimą.

Tad ir skelbiu: Pámaldumas į Mariją Krikščionių Pagalbą Don Bosko dvasioje yra kaip tik

*– g e l b é t i po mūsų akimis žudomus dar negimusius Lietuvos piliečius,
– a u k l é t i jaunąją lietuvių kartą,
– u g d y t i naująją Lietuvą.*

Tai ar dar permažai darbo? Mums... ir jums.

Vien tik sujungtom jėgom. Sujungtom rankom darbui – ir maldai.

Kun. Pranas Gavėnas



Medininkai. Sienos perėjimo punktas. 1992 m.

J. Tamulaičio nuotr.

LITUANIKOJ

NUOMUOJAMI

KAMBARIAI – APARTAMENTAI

Lituanikoj galite praleisti atostogas ar savaitgalius labai pigiom kainom.

Skambinti kun. Juozui Šeškevičiui parapijos klebonijoje tel: 63.59.75

IEŠKOME NAUJŲ SKAITYTOJŲ!

Naujiems skaitytojams **ML** bus siuntinėjama

nemokamai iki šių metų galo

GIMTADIENIUI — OPERA

Lietuvos Kultūros ministerija valstybiniu mastu mini mūsų tautos klasiką Kazimierą Viktorą Banaitį jo šimtmečio (kovo 5 d.) sukakties proga.

Anuomet nepriklausomybės metais Lietuvos kultūros politikai jis savo straipsniais, kūriniais ir Konservatorijos

mūsų operoje Čikagoje.

Sintautų bažnyčioje Banaičio gimimo dieną — kovo 5-ąją buvo pamaldos, kurioje kompozitorius buvo krikštytas. Buvo atidengta ir paminklinė lenta, o Šakių kultūros rūmuose Banaičio kūrinius atliko Kauno valstybinis choras. Kovo 6 d. buvo surengta mokslinė valanda, o po jos Banaičio muzikos koncertas. Kovo 7 d. Tautinėje Mažvydo bibliotekoje buvo atidaryta paroda, kurioje rodomi Banaičio laišakai, dokumentai, plokštelės, gaidos ir raštai. Kovo 8 d. Kauno muzikiniame teatre įvyko iškilmingas koncertas, o kovo 12 d. Tautinėje filharmonijoje kitas koncertas. Lietuvos radijas transliavo jo operą, įdai nuotą Čikagoje mūsų operos vieneto.

„Baltų lankų“ leidykla išleido Banaičio monografiją, kurią paruošė muzikologė Ona Narbutienė, o jos išleidimą rėmė Lietuvos Kultūros ministerija.

Ši šeštadienį, kovo 16-ąją, vyksta Banaičio „Jūratės ir Kastyčio“ operos premjera Lietuvoje Kauno valstybiniame teatre, o Čikagoje šią operą girdėsime balandžio 20 ir 21 d. spektakliuose, kurią stato mūsų opera, talkininkaujant Kauno Muzikinio teatro menininkams.

SEPTYNIOLIKOS ŠALIŲ ATLIKĖJAI VARŽYSIS M.K. ČIURLIONIO KONKURSE

Po ketverių metų pertraukos Lietuvoje vėl vyks tarptautinis Mikalojaus Konstantino Čiurlionio pianistų ir vargonininkų konkursas. Jo atidarymo iškilmės Nacionalinėje filharmonijoje rengiamos rugsėjo 22-ąją. Tarptautinis atlikėjų kon-

kursas sostinėje tęsis iki spalio 7 dienos. Šiomet jis skiriamas M.K. Čiurlionio gimimo o 120-osioms metinėms ir tokių konkursų 30-mečiui.

Trečiadienį Kultūros ministerijoje konkurso organizatoriai surengė spaudos konferenciją. Kaip pranešė konkurso direktorius Romas Kondrotas, negalutiniais duomenimis, Vilniuje varžysis septyniolikos valstybių atlikėjai: per penkias dešimt pianistų ir dvidešimt penki vargonininkai.

Tarptautinėms konkurso vertinimo komisijoms sutiko vadovauti pasaulinio garso atlikėjai — pianistas iš JAV Daniel Pollack ir vokiečių vargonininkas Ludger Lobmann.

M.K. Čiurlionio konkursas jau yra įgijęs tarptautinį pripažinimą — praėjusiais metais jis pirmasis iš Baltijos valstybėse rengiamų konkursų buvo priimtas į Pasaulio tarptautinių muzikos konkursų federaciją. Šią vasarą tarptautinis M.K. Čiurlionio konkursas buvo oficialiai įregistruotas kaip nevyriausybinė nepelno organizacija.

JAPONIJOJE — PASAULINĖ LIETUVIŲ KOMPOZITORIAUS KŪRINIO PREMIJA

Rugsėjo 19-ąją į Japoniją išskrido Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, vadovaujamas Juozo Domarko. Kartu su orkestru išvyko žinomas pianistas, Nacionalinės premijos laureatas Petras Geniušas. Toks gausus Lietuvos atlikėjų būrys Tekančios saulės šalyje gastroliuos pirmą kartą.

Pirmasis Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro gastrolių koncertas numatytas rugsėjo 22-ąją Tokijuje. Lietuvos muzikantai gros ne tik sostinėje, bet ir Osakoje, Nagojoje, kituose Japonijos miestuose.

Nacionalinio simfoninio orkestro koncertinio tarmė programoje — klasikiniai ir Lietuvos autorių kūriniai. Japonijoje, kur yra žinoma ir aukštai vertinama Čiurlionio kūryba, skambės dvi jo simfoninės poemos „Jūra“ ir „Miške“. Gastrolių metu įvyks ir pasaulinė šiuolaikinio Lietuvos kompozitoriaus Algirdo Martinaičio „Nebaigusios simfonijos“ premjera. Šį kūrinį autorius paršė specialiai Nacionalinio simfoninio orkestro gastrolėms Japonijoje.

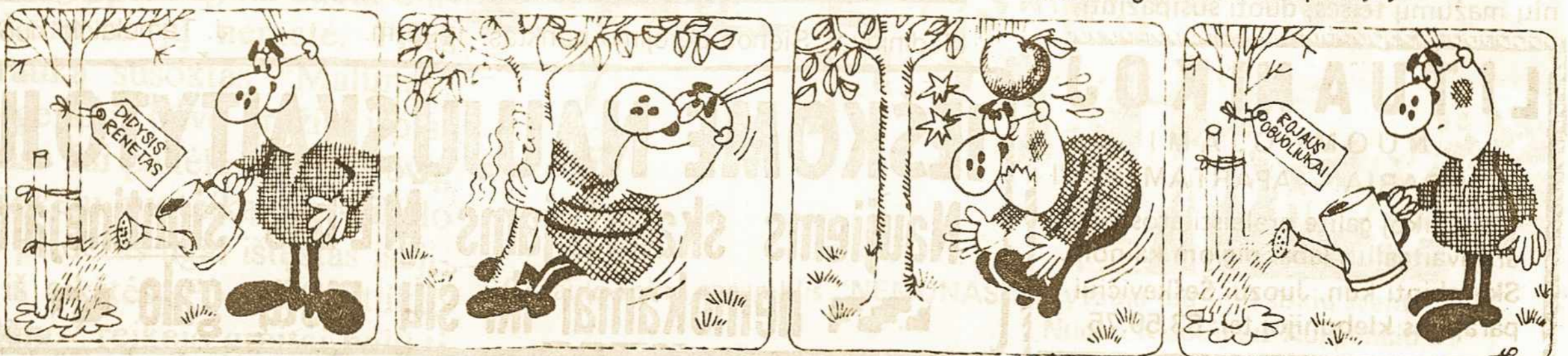


Kazys Viktoras Banaitis

direktoriaus autoritetu darė nemažą įtaką. Gaila, kad dalis jo kūrinių, tarp jų ir gana stambių, yra žuvę.

Vasario pabaigoje prasidėjo jo prisiminimas su Muzikos akademijoje surengtu jaunųjų vokalistų konkursu, kurį rengė Muzikos akademija ir Vytauto Landsbergio fondas. Pirmąją premiją laimėjo jaunas tenoras Audrius Rubežius, Noreikos klasės studentas, dainavęs ir

J
K
O
U
K
A
I



Dabartiniai Brazilijos lietuvių rūpesčiai

“Tėviškės žiburių” klausimus atsako klebonas ir laikraščio “Mūsų Lietuva” redaktorius - leidėjas kunigas PETRAS RUKŠYS. Pasak jo, susilpnėjusi ir sumažėjusi lietuvių veikla reiškiasi daugiausia parapijos rėmuose. Tebeyeikia visa eilė organizacijų.

Šio pasikaibėjimo manęs prašė “Tėviškės Žiburių” redaktorius. Jį perspausdinu galvodamas, kad ir ML-vos skaitytojams bus įdomu sužinoti, kas buvo rašyta tame savaitraštyje ir gali tarnauti tolimesnėm diskusijom mūsų tarpe. Red.

– Per savo tėvų šeimą esate susijęs su Torontu. Kokiu būdu patekote Brazilijon?

– Mano tėvų šeima gyvena Kanadoje nuo 1952 metų, taigi tenka dažnai lankytis. Brazilijon patekau, kai tėvai jėzuitai perleido S. Paule Šv. Kazimiero asmeninę (tautinę) lietuvių parapiją saleziečiams 1977 metais. Kartu mums atiteko “Mūsų Lietuvos” savaitraščio redagavimas, administravimas ir visas inventorių.

– Jau daug metų darbuojatės Brazilijos lietuvių sielovadoje. Kokius sunkumus daugiausia sutinkate?

– Brazilijos lietuvių sielovadoje dirbu 19 metų. Didžiausią sunkumą sudaro didelis lietuvių išsisklaidymas po platųjį S. Paulo miestą ir priemiesčius. Toliau nuo lietuvių centrų gyvenantys lietuviai neturėjo pastovaus religinio aptarnavimo ir nebuvo pratę, kaip Kanadoje, toli ke-

Visur reikia naujų jėgų



Kun. PETRAS RUKŠYS, salezietis, vadovaujantis lietuvių sielovadai Sao Paulo mieste, Brazilijoje

liauti į lietuviškas pamaldas.

– S. Paulo mieste tebėra dvi lietuviškos parapijos. Ar jos abi yra lietuviškos? Gal jau vyrauja vietinė portugalų kalba?

– S. Paulo mieste juridškai yra tik viena lietuviška parapija, t.y. Šv. Kazimiero asmeninė lietuvių parapija, kuri buvo įsteigta 1968 metais. Šv. Juozapo pa-

rapija Vila Zelinos priemiestyje buvo įsteigta kaip teritorinė parapija 1940 m. Tiesa, šventovę pastatė lietuviai, vadovaujami kun. Benedikto Suginto. Šventovė, kaip visa aplinkinė nuosavybė, priklauso Šv. Juozapo Romos katalikų lietuvių bendruomenei. Ši bendruomenė buvo įsteigta pirmojo lietuvių kapeliono kun. Jeronimo Valaičio 1928 m. Pradžioje bendruomenė turėjo per 2.000 narių. Vila Zelinos apylinkės žemių savininkas padovanojo didelį sklypą ir 70.000 plytų su sąlyga, kad per dvejus metus būtų pastatyta šventovė. Ji buvo pastatyta per metus ir pašventinta 1936 m. vasario 16 dieną. Ten lietuviai pradėjo pirkti sklypus ir susidarė lietuviškas raionas, susikūrė lietuviškos ir religinės organizacijos bei parapijos choras.

Lietuvos valdžia buvo pastačiusi penkias pradines mokyklas ir mokėjo algas mokytojams. Užėjus karui mokyklos ir kitos organizacijos buvo brazilų valdžios uždarytos. Šventovė liko svarbiausiu lietuviybės ir katalikybės centru. Įsteigus parapiją ir vėliau įvedus vietinę kalbą, ji nebeliko grynai lietuviška – vis daugiau vietos turėjo užleisti brazilams, ir dabar mes sudarome ne daugiau kaip dešimtą dalį parapijiečių. Šiuo metu turime tik vienerias lietuviškas pamaldas sekmadieniais.

Šv. Juozapo parapijoje iki šiol dirbo tik lietuviai kunigai: Benediktas Sugintas, Pijus Ražinskis, Aleksandras Arminas, Kazimieras Miliauskas, Antanas Milius, Feliksas Jaku-



CONHEÇA O NOSSO JOVEM SANTO
LEIA A VIDA DE

SÃO CASIMIRO

O PRIMEIRO SANTO JOVEM LEIGO
DA ERA MODERNA
1458 - 1484

PRESENTEIE OS AMIGOS COM
ESTE LIVRO MARAVILHOSO

“MŪSŲ LIETUVA” – RUA INÁCIO, 671

hauskas. Dabar jau 40 metų čia dirba kun. Juozas Šeškevičius ir jam padeda kun. Petras Rukšys.

Kita kalba apie Šv. Kazimiero asmeninę lietuvių parapiją. Ji buvo įsteigta 1968 metais rūpintis lietuvių katalikų dvasiniais reikalais. A. a. kun. Jonas Bružikas, SJ, vadovavęs misijoms Brazilijoje, pastebėjo, jog daugelio lietuvių šeimų religiniam gyvenimui (vedyboms, krikštams) sutvarkyti reikia turėti savą parapiją. Ji buvo skirta lietuviams imigrantams, atvykusiems 1925-1930 metais ir jų vaikams. Pradžioje dirbo keturi kunigai jėzuitai, pasikeisdami: Jonas Bružikas, Vladas Mikalauskas, Leonas Zaremba, Jonas Giedrys, Jonas Kidykas, Antanas Saulaitis ir Petras Daugintis. Jie laikė lietuviškas pamaldas įvairiose vietovėse, lankė ligonius, važiuodavo į laidotuves... Neturėjo šventovės, tik koplyčią ir didelę salę. 1977 m. jėzuitai perleido Šv. Kazimiero parapiją saleziečiams. Pradžioje buvo keturi saleziečiai kunigai: Stasys Šileika, Pranas Gavėnas, Petras Urbaitis ir

NAUJA JUOSTELĖ



ANTANAS ŠABANIAUSKAS garsiausias Lietuvos pramoginės muzikos artistas naujai įgrotojo gražiausių interpretacijų juos telėj. "MŪSŲ LIETUVA"



MIŠIOS

UŽ
AŲA

KUN. JERONIMĄ VALAITĮ

mirusio 1970 m. rugpjūčio 28 d. bus atlaikytos sekmadienį, rugpjūčio 25 d. Vila Zelinos bažnyčioje 11 val.

Petras Rukšys. Kaip atsitinka visose parapijose, taip ir pas mus žmonių skaičius pradėjo mažėti. Kun. St. Šileika išvyko į Kanadą; kun. Pr. Gavėnas į Lietuvą, kun. P. Urbaitis pasitraukė dėl ligos (mirė 1993 m. liepos 10 d.), o kun. P. Rukšys turėjo laikinai perimti Šv. Juozapo parapiją Vila Zelinoje. Neliuko kitos išeities kaip "parapiją", ar geriau sakant, kleboną perkelti į Vilą Zeliną. Jėzuitai parapijos patalpas dovanavo Šv. Juozapo bendruomenei, kad tarnautų lietuviškiems reikalams. Šv. Kazimiero parapija toliau egzistuoja, ir jos klebonu yra kun. Petras Rukšys.

– *Ką rodo dabartiniai lietuvių skaičiai Brazilijoje: ar jie tebėra pajėgūs išlaikyti savo parapijas ir kitas lietuviškas institucijas?*

– S. Paule neturime kruopštaus lietuvių surašymo. Šv. Juozapo parapijai priklauso apie 300 lietuviškų šeimų, o Šv. Kazimiero parapijai gal pora tūkstančių. Senų parapijiečių skai-

čius vis mažėja, o jaunesnė karta turi silpną ryšį su mūsų parapijom ir lietuvybe. Jau mažas jau mažai supranta lietuviškai, tai ir lietuviškų pamaldumų lankymas silpnas. Parapijų organizacijos taip pat baigia nykti.

– *Kokios lietuviškos organizacijos Brazilijoje tebėra veiklios?*

– Kai kalbama apie Braziliją, tai reikėtų geriau sakyti apie Paulo, nes kituose Brazilijos miestuose praktiškai nėra jokių lietuviškų organizacijų, nebent kas nors Rio de Janeire. Pas mus dar veikia sekančios organizacijos:

– Šv. Juozapo Romos katalikų lietuvių bendruomenė, kuri administruoja ir saugo jos turtą: šventovę, kleboniją, jaunimo namus, dalį "Lituanikos" vasarvietės ir Šv. Kazimiero parapijos namus.

(bus daugiau)

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

ŽODYNAS

DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSŲ LIETUVA

MŪSŲ ŽINIOS

VAINIKO ŠVENTĖ LITUANIKOJ

Vainiko šventės aprašymas buvo atspausdintas praeitame ML-vos numeryje. Kadangi spaudos darbas buvo neaiškus ir perrašyme pasitaikė daug klaidų, tai straipsnį perspausdiname iš naujo.

Red.

Liepos 28 dieną Lituanikoj įvyko poilsio namų stogo vainiko šventė. Iš Vila Zelinos nuvažiavo du autobusai. Daug žmonių vyko savo mašinomis. Svečių tarpe buvo lietuvių iš Pinheiros, São Mateus, S. José dos Campos ir iš Lietuvos: p.p. Algis ir Vanda BIKELIAI su dukra Aurime ir sūnum Marijum, Salomės Narušienės svečiai tėvas ir sūnus Jeronimas ir Rytis LEVEIKIAI. Jeronimas atsargos kapitonas, Rytis medicinos studentas. P. Bikelis yra Vilniaus Universiteto Matematikos Fakulteto Dekanas, p. Bikelienė matematikos profesorė. Šventėje dalyvavo taip pat Gastão Fraga su žmona Cristina ir teta. P. Gastão yra paaukojęs poilsio namų statybai 9.000,00 realų.

Diena pasitaikė nuostabiai šilta ir saulėta. Medžių pavėsiuose svečiai šnekučiavosi su sutiktais pažįstamais ir draugais.

11 val. kun. J. Šeškevičius atlaikė šv. mišias už statybos geradarius ir mūsų bendradarbius.

APRENDA A CANTAR EM LITUANO

COM A NOVA FITA CASSETTE DE CANTOS POPULARES LITUANOS

Dicção clara. Acompanha a letra.



**LINKSMAI
DAINUOKIME**
ENVIAMOS PELO CORREIO



PADĖKA

Mylimiems mano tėveliams
A.†A.
JONUI IR ANELEI ŠEPETAUSKAMS
iškeliavus amžinybėn

širdingai dėkoju visiems už tėvelių lankymą ligoje, už dalyvavimą laidotuvėse ir užuojautos pareiškimą. Ypatingas ačiū kun. Petruui Rukšiuui už laidojimo apeigas, šv. Juozapo Bendruomenės chorui už giedojimą per 7-tos dienos mišias.

Sūnus Eduardas su šeima



12:30 buvo šventės pietūs su tradiciniais šaltais ir karštais valgiais pagamintais šeiminiškių Angelikos Trubienės, Severos Petrokaitės, Madalenos Vaidotienės ir Dédės Juozo. Pietūs baigėsi su Atibajos žemuogėm. Šventės darbuose talkininkavo Alfonsas Vaidotas, Adilsonas Puodžiūnas, Nastė Idaitė, keletas viešnių ir jaunimas.

15:30 val. buvo kavutė su ponios Madalenos Vaidotienės pagamintais skaniais "rosquinhais".

Šventei buvo parduoti 168 pakvietimai. Priskaitant visus dirbančius, buvo netoli 200 žmonių. Svečiai skirstėsi girdami šventę, vaises ir žadėdami grįžti į namų pašventinimo šventę metų pabaigoje.

ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Su pasitenkinimu, liepos mėnesio 6 d. turėjau progos skaityti laikraštį DRAUGAS su šiomis žimiomis:..."Šiandien, Rosemont Horizon anfitatre vyksta 10-ji Pasaulio Lietuvių Tautinių Šokių Šventė...", kuri vyko Čikagoje ir kurioje turėjau progos dalyvauti.

Dalyvavo 49 lietuvių tautinių šokių samburiai iš JAV-bių, Kanados, Argentinos, Brazilijos ir iš Lietuvos Klaipėdos bei Panevėžio. Buvo daug specialių svečių, ypač Lietuvos krepšinio olimpinė komanda. Višiams labai patiko jų dalyvavimas.

Prieš šokių pradžią buvo malda, kurią pravedė tėvas Antanas Saulaitis. Kai buvo giedamas Lietuvos Himnas, visi jaudinosi iš džiaugsmo.

Buvo daug šokių (21), kuriuos visi šokėjai labai gražiai šoko, ypač kada vyrai šoko "Mikitą" su lazdoms: tai buvo nuostabu. Kada baigėsi šokių šventė, skambėjo "Laisvės Varpas" už laisvą Lietuvą.

Noriu pasveikinti visus samburius, kad labai gražiai šoko, ypač mūsų ansamblį "NEMUNA": ne tik man, bet ir visiems žmonėms patiko.

O dabar laukiam sekancios tautinių šokių šventės 1998 metais Lietuvoje.

Patyręs skautas
Klaudijus Kupstaitis

SKAITYTOJAI RAŠO

Rev. Petras

Recebi um bonito cartão do Canadá. Obrigado.

Ontem, tive a oportunidade de almoçar com o padre Alexandre em Kelmés. Pudemos conversar um pouco em português, pois ele morou alguns meses na Vila Zelina.

Antanas Modastavičius

Šiauliai, 30.6.96



LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE

Consulado Geral da República
da Lituânia em São Paulo

JONAS VALAVIČIUS

Cônsul Honorário

Rua Cap. Otavio Machado 207
04718-000 SÃO PAULO – SP
Fone: 522-42.24 e 247-08.71

Jener imóveis Ltda.

ADMINISTRAÇÃO – LOCAÇÃO
COMPRA – VENDA

CRECI J-684

Rua Topazio nº 76 – Aclimação
04105-060 – São Paulo - SP.

Fone: 277-4855
Fax: 277-6948

MŪSŲ ŽINIOS

RUOŠIAMĖS SPAUDOS ŠVENTEI

Tapusi tradicija, metinė spaudos šventė jau ruošiamą ir šiemet. Šventės datą kiek paankstinome, nes į metų galą pramatome daugiau švenčių ir minėjimų, kurių svarbiausia bus kun. Juozo Šeškevičiaus 75-tas gimtadienis. Kun. Juozas jau daugelį metų ruošia spaudos pietus ir jau keletą kartų yra papjovęs mūsų šventei veršiuką. Visi įvertina jo kulinarius gabumus, tai tikimės, kad ir šiemet mums paruos gardžius pietus.

Spaudos šventė bus rugsėjo 15 dieną ir pakvietimai pietums jau dabar yra paravinėjami šv. Juozapo parapijoje, arba užsakomi telefonu 63-5975.

SUGRĮŽO IŠ KELIONIŲ

Rugpiūčio 6 dieną iš Lietuvos grįžo ekskursantai po beveik trijų savaičių kelionės po Lietuvą ir Vokietiją. Visiems keliauninkams patiko Lietuva ir atsirado noras daugiau pažinti tėvų kraštą bei mokyti jos kalbos.

"NEMUNO.. ansambliciai grįžo iš X-tos Tautinių šokių šventės gal savaitę anksčiau. Kiek girdėjome, jiems gerai pasisekė dalyvavimas šokių šventėje: turėjo progos susipažinti su kitų kraštų šokėjais ir labiau susidomėti lietuvių kultūra ir tradicijom. Laukiame daugiau žinių ir pasisakymų.

KLAUDIJUS KUPSTAITIS, praleidęs mėnesį laiko Amerikoje, grįžo namo rugpiūčio 3 dieną. Dalyvavo šokių šventėje ir skautų vadovų kursuose. Apie šiuos dalykus jis pats mums parašys.

LIETUVISKOS SPAUDOS REMEJAI
YRA SAVO TAUTOS GYNEJAI

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS ALBINAS BUDREVIČIUS

gimtadienio proga (rugsėjo 1 d.)

Širdingai dėkojame mielam ML-vos skaitytojui už paramą spaudai ir linkime daug leimės bei geros sveikatos.

Administracija

SAJUNGA



ALIANÇA

TĖVŲ DIENA

RUGPIŪČIO 25 AGOSTO - SEKMADIENĮ, 13 VALANDA

RUOŠIA PIETUS

UŽSISAKYTI IŠ ANKSTO Tel: Saldys 273-32.24 — Nazaré 692-72.63

RUA LITUANIA, 67 — Moóca — S-gos Namai

LANKOSI IŠ LIETUVOS

Prof, ALGIMANTAS SINKUS atvyko pas savo dėdę Albiną Sinkevičių gyvenanti Sto. Amaro rajone.

Prof. A. Sinkus dėsto genetiką Kauno universiteto medicinos fakultete. Jis dalyvaus tarptautiniame žmogaus genetikos kongrese Rio de Janeiro rugpjūčio 18-23 d.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VĄ

Juozas VALUTIS	R\$. 30,00
Pedro BARANAUSKAS	R\$. 40,00
Clovis Almir V.de UZEDA	R\$. 15,00
Antonina Pocius LAUKŠAS	R\$. 20,00
Albinas BUDREVIČIUS	R\$. 100,00
Jonas JAKATANVISKY	R\$. 20,00

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

RUGSĖJO 15 SETEMBRO

MIŠIOS 11:00 VALANDA, UŽ SPAUDOS DARBUOTOJUS

PIETŪS 12:30 VALANDA

VILA ZELINOJE — JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PARŠUKIME